

CONVENȚIE

ÎNTRE

REPUBLICA MOLDOVA

ȘI

REPUBLICA SLOVACĂ

**PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI ȘI
PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE
LA IMPOZITELE PE VENIT ȘI PE PROPRIETATE**

Republica Moldova și Republica Slovacă,
dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea
evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe proprietate,
au convenit după cum urmează:

Articolul 1 **PERSOANE VIZATE**

Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sînt rezidente ale unui sau ale
ambelor State Contractante.

Articolul 2 **IMPOZITE VIZATE**

1. Prezenta Convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe proprietate,
percepute în numele unui Stat Contractant sau subdiviziunilor politice sau
autorităților locale ale sale, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Vor fi considerate ca impozite pe venit și pe proprietate toate impozitele,
percepute pe venitul total, pe proprietatea totală sau pe elementele de venit sau de
proprietate, inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea proprietăților mobiliare
sau imobiliare, precum și impozitele pe creșterea de capital.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica Convenția, în special, sînt:

a) în Slovacia:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe venitul persoanelor juridice;
- (iii) impozitul pe proprietatea imobiliară;
(în continuare “impozit slovac”);

b) în Moldova:

- (i) impozitul pe venit;
- (ii) impozitul pe proprietate;
(în continuare “impozit moldovenesc”).

4. Prevederile prezentei Convenții se vor aplica, de asemenea, oricăror
impozite identice sau substanțial similare, care sînt percepute după data semnării
prezentei Convenții, în plus, sau în locul impozitelor existente. Autoritățile
competente ale Statelor Contractante se vor notifica reciproc asupra oricăror
modificări importante, operate în legislațiile lor fiscale respective.

Articolul 3

DEFINIȚII GENERALE

1. În sensul prezentei Convenții, dacă contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul “Slovacia” înseamnă Republica Slovacă și, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul acesteia, în limitele căruia Republica Slovacă își exercită drepturile sale suverane și jurisdicția, în conformitate cu normele dreptului internațional;

b) termenul “Moldova” înseamnă Republica Moldova și, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul Moldovei, inclusiv apele sale interne și spațiul aerian, asupra căruia Republica Moldova își exercită drepturile suverane pentru explorarea și exploatarea resurselor naturale, în conformitate cu normele dreptului internațional;

c) termenii “un Stat Contractant” și “celălalt Stat Contractant” înseamnă Slovacia sau Moldova, după cum cere contextul;

d) termenul “persoană” include o persoană fizică, o companie sau orice altă asocieri de persoane;

e) termenul “companie” înseamnă orice asocieri corporativă sau orice entitate care este tratată în scopuri fiscale ca o asocieri corporativă;

f) termenii “întreprindere a unui Stat Contractant” și “întreprindere a celuilalt Stat Contractant” înseamnă, respectiv, o întreprindere gestionată de un rezident al unui Stat Contractant și o întreprindere gestionată de un rezident al celuilalt Stat Contractant;

g) termenul “trafic internațional” înseamnă orice transport cu o navă maritimă, fluvială sau aeronavă, exploatată de o întreprindere a unui Stat Contractant, cu excepția cazurilor, când nava maritimă, fluvială sau aeronava este exploatată numai între locurile situate în celălalt Stat Contractant;

h) termenul “autoritate competentă” înseamnă:

(i) în cazul Slovaciei, Ministrul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Moldovei, Ministrul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

i) termenul “persoană națională” înseamnă:

(i) orice persoană fizică care are cetățenia unui Stat Contractant;

(ii) orice persoană juridică, societate sau asociație care au primit un asemenea statut al lor în baza legislației în vigoare a unui Stat Contractant.

2. În ce privește aplicarea prezentei Convenții la orice perioadă de timp de un Stat Contractant, orice termen, care nu este definit în ea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, va avea înțelesul pe care îl are la acea perioadă de timp, potrivit legislației acestui Stat Contractant, cu privire la impozitele la care se aplică Convenția.

Articolul 4 REZIDENT

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “rezident al unui Stat Contractant” înseamnă orice persoană, care, potrivit legislației acestui Stat, este supusă impunerii acolo conform domiciliului, reședinței, locului de înregistrare, locului de conducere ale sale sau oricărui alt criteriu de natură similară. Însăși Statul Contractant și orice subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia, vor fi considerate ca rezidenți ai acestui Stat. Termenul nu include orice persoană care este supusă impunerii în acest Stat numai în legătură cu veniturile realizate din sursele aflate în acest Stat sau proprietatea situată acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1 al acestui articol, o persoană fizică este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a Statului în care ea are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta are o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele State, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului cu care relațiile sale personale și economice sînt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă Statul, în care aceasta are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre State, atunci ea va fi considerată rezidentă numai a Statului, în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele State sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului, a cărui cetățenie o are;

d) dacă aceasta are cetățenia ambelor State sau a nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale Statelor Contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor State Contractante, autoritățile competente ale Statelor Contractante vor rezolva problema de comun acord.

Articolul 5

REPREZENTANȚĂ PERMANENTĂ

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “reprezentanță permanentă” înseamnă un loc fix de afaceri prin care este exercitată, integral sau parțial, activitatea de afaceri a unei întreprinderi.

2. Termenul “reprezentanță permanentă”, în special, include:

- a) un loc de conducere;
- b) o filială;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier;
- f) o mină, o sondă petrolieră sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale, și
- g) o fermă, o plantație, o grădină și o vie.

3. Termenul “reprezentanță permanentă”, de asemenea, include:

a) un șantier de construcție, sau un proiect de construcție, asamblare sau montaj, sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, numai dacă asemenea șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de douăsprezece luni;

b) prestarea serviciilor, inclusiv serviciile de management și consulting, de o întreprindere prin intermediul angajaților sau altui personal angajat de întreprindere în acest scop, numai dacă activitățile de această natură continuă pe teritoriul țării (pentru același proiect sau un proiect conex) pentru o perioadă sau perioade ce depășesc în total șase luni în orice perioadă de douăsprezece luni.

4. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, termenul “reprezentanță permanentă” va fi considerat, că nu include:

- a) utilizarea de instalații, exclusiv, în scopul depozitării, expunerii sau livrării produselor sau mărfurilor aparținând întreprinderii;
- b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul depozitării, expunerii sau livrării;
- c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul prelucrării de către altă întreprindere;
- d) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul achiziționării produselor sau mărfurilor, sau colectării de informații pentru întreprindere;
- e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul exercitării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

f) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, pentru orice combinație de activități, specificate în subparagrafele de la a) la e), cu condiția, ca întreaga activitate a locului fix de afaceri, ce rezultă din această combinație, să aibă un caracter pregător sau auxiliar.

5. Indiferent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică paragrafului 6 - acționează în numele unei întreprinderi și are, și, de regulă, utilizează într-un Stat Contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în acest Stat, cu privire la orice activități pe care această persoană le exercită pentru întreprindere, cu excepția cazurilor, când activitățile acestei persoane sînt limitate de cele, specificate în paragraful 4, care fiind exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu transformă acest loc fix de afaceri într-o reprezentanță permanentă, potrivit prevederilor acestui paragraf.

6. O întreprindere nu va fi considerată, că are o reprezentanță permanentă într-un Stat Contractant, numai prin faptul, că aceasta exercită activitate de afaceri în acest Stat printr-un broker, comisionar sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția, ca asemenea persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul, că o companie rezidentă a unui Stat Contractant, controlează sau este controlată de o companie rezidentă a celui alt Stat Contractant sau care exercită activitate de afaceri în acel celălalt Stat Contractant (fie printr-o reprezentanță permanentă sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una din aceste companii o reprezentanță permanentă a celeilalte.

Articolul 6

VENITUL DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE

1. Venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau silvicultură), situate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Termenul "proprietăți imobiliare" va avea înțelesul pe care îl are, potrivit legislației Statului Contractant, în care proprietățile în cauză sînt situate. Termenul va include, în orice caz, accesoriile proprietăților imobiliare, inventarul viu și utilajul, utilizate în agricultură și silvicultură, drepturile, asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la plățile variabile sau fixe, ca compensație pentru exploatarea sau concesionarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și altor resurse naturale; navele maritime, fluviale și aeronavele nu vor fi considerate ca proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica venitului, realizat din utilizarea directă, darea în arendă sau utilizarea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, venitului din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi și venitului din proprietățile imobiliare, utilizate pentru prestarea serviciilor personale independente.

Articolul 7

PROFITURI DIN ACTIVITĂȚI DE AFACERI

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt Stat, dar numai acea parte a lor care este atribuită acestei reprezentanțe permanente.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, atunci în fiecare Stat Contractant acestei reprezentanțe permanente i se vor atribui profiturile care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea, a cărei reprezentanță permanentă ea este.

3. La determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente vor fi admise spre deducere cheltuielile, care au fost efectuate pentru scopurile reprezentanței permanente, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul, că s-au suportat în Statul în care este situată reprezentanța permanentă sau în altă parte. Totuși, asemenea deducere nu va fi admisă în privința sumelor, dacă există, plătite (altele decât pentru acoperirea cheltuielilor curente) de reprezentanța permanentă către oficiului central al întreprinderii sau oricăror alte oficii ale sale, sub formă de royalty, onorarii sau alte plăți similare în schimbul utilizării brevetelor de invenții sau altor drepturi, sau sub formă de comisioane pentru servicii specifice prestate sau pentru conducere, sau, cu excepția unei instituții bancare, sub formă de dobânzi pentru sumele de bani date cu împrumut reprezentanței permanente.

4. În măsura, în care într-un Stat Contractant se obișnuiește ca profiturile, atribuite unei reprezentanțe permanente, să fie determinate în baza repartizării proporționale a profiturilor totale ale întreprinderii către diversele sale oficii, nimic în paragraful 2 nu va împiedica acest Stat Contractant să determine profiturile impozabile în baza acestei repartizări obișnuite. Metoda de repartizare adoptată va fi, totuși, aceea ca rezultatul să fie în conformitate cu principiile incluse în acest articol.

5. Nici un profit nu va fi atribuit unei reprezentanțe permanente, din simplul motiv, că această reprezentanță permanentă achiziționează produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În sensul paragrafelor precedente, profiturile, atribuite reprezentanței permanente, vor fi determinate în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motiv temeinic și suficient de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit, care sînt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile acestui articol.

Articolul 8

TRAFIC INTERNAȚIONAL

1. Profiturile, realizate de o întreprindere a unui Stat Contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime, fluviale sau aeronavelor, vor fi impuse numai în acest Stat.

2. În sensul acestui articol, profiturile din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime, fluviale sau aeronavelor, realizate de către o întreprindere a unui Stat Contractant, includ:

a) profiturile din darea în arendă a navelor maritime, fluviale sau aeronavelor;

b) profiturile din darea în arendă a containerelor și echipamentului conex,

dacă asemenea dare în arendă este aferentă la exploatarea de către această întreprindere în trafic internațional a navelor maritime, fluviale sau aeronavelor.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor din participarea la un pool, la o afacere în comun sau o agenție internațională de transporturi.

Articolul 9

ÎNTRINDERI ASOCIATE

1. Când:

a) o întreprindere a unui Stat Contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant și a unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri, care fără aceste condiții ar fi fost calculate uneia din întreprinderi, dar nu au fost astfel calculate, datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acestei întreprinderi și impuse, în consecință.

2. Când un Stat Contractant include în profiturile unei întreprinderi a acestui Stat - și impune, în consecință - profiturile, asupra cărora o întreprindere a celuilalt Stat Contractant a fost supusă impunerii în acel celălalt Stat și profiturile astfel incluse sînt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului Stat menționat, dacă relațiile între cele două întreprinderi ar fi fost aceleași ca și cele, stabilite între întreprinderile independente, atunci acel celălalt Stat va proceda la o modificare corespunzătoare a sumei impozitului perceput acolo pe aceste profituri. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții și, în caz de necesitate, autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor consulta reciproc.

3. Prevederile paragrafului 2 nu se vor aplica în cazul unei fraude sau neachitări intenționate sau neglijențe.

Articolul 10 DIVIDENDE

1. Dividendele, plătite de o companie rezidentă a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dividendelor este un rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși:

a) 5 la sută din suma brută a dividendelor, dacă proprietarul beneficiar este o companie (altă decît o societate), care deține direct cel puțin 25 la sută din capitalul companiei plătitoare de dividende;

b) 15 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

Acest paragraf nu va afecta impozitarea companiei în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul “dividende”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din acțiuni de orice natură sau alte drepturi, ce nu sînt titluri de creanță, participante la profituri, precum și veniturile din alte drepturi corporative care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca și veniturile din acțiuni, potrivit legislației Statului, a cărui rezidentă este compania distribuitoare de profituri.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dividendelor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, în care compania plătitoare de dividende este rezidentă, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și holdingul, în legătură cu care dividendele sînt plătite, este efectiv legat de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Când o companie rezidentă a unui Stat Contractant realizează profituri sau venituri din celălalt Stat Contractant, acel celălalt Stat nu poate supune nici unui impozit dividendele plătite de companie, cu excepția cazului, când asemenea dividende sînt plătite unui rezident al aceluși celălalt Stat sau când holdingul, în legătură cu care dividendele sînt plătite, este efectiv legat de o reprezentanță permanentă sau o bază fixă situată în acel celălalt Stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale companiei unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau integral sau parțial din profituri sau venituri ce provin din acel celălalt Stat.

Articolul 11

DOBÂNZI

1. Dobânzile, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor este un rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși 10 la sută din suma brută a dobânzilor. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul “dobânzi”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de dreptul de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din hârtii de valoare de stat și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și

premiile aferente acestor hârtii de valoare, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile calculate pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate ca dobânzi în sensul acestui articol.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, din care provin dobânzile, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și titlurile de creanță, în legătură cu care sînt plătite dobânzile, sînt efectiv legate de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Dobânzile vor fi considerate, că provin dintr-un Stat Contractant, când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu un rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă, în legătură cu care a apărut datoria, pentru care se plătesc dobânzile, și aceste dobânzi se suportă de asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

6. Când, datorită unor relații speciale existente între plătitor și proprietarul beneficiar sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma dobânzilor, referitoare la titlul de creanță pentru care ea este plătită, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și proprietarul beneficiar, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la ultimă sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 12 **ROYALTY**

1. Royalty, ce provin dintr-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste royalty pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al royalty este un rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși 10 la sută din suma brută a royalty. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul “royalty”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă plățile de orice natură, primite ca compensație pentru utilizarea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice (inclusiv filmele

cinematografice sau filmele sau benzile și alte tipuri de reproducere a imaginii sau sunetului, utilizate pentru radiodifuziune sau televiziune), produse soft, orice brevet de invenții, emblemă comercială, design sau model, plan, formulă secretă sau proces, sau pentru utilizarea sau concesionarea oricărui echipament industrial, comercial sau științific, sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se vor aplica dacă proprietarul beneficiar al royalty, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant din care provin royalty, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea pentru care sînt plătite royalty, este efectiv legată de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Royalty vor fi considerate, că provin dintr-un Stat Contractant, când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul de royalty, fie, că este sau nu un rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă, în legătură cu care a apărut obligația de a plăti royalty, și aceste royalty se suportă de asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste royalty vor fi considerate că provin din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

6. Când, datorită unor relații speciale existente între plătitor și proprietarul beneficiar sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma royalty referitoare la utilizarea, dreptul sau informația pentru care ea este plătită, depășește suma, care ar fi fost convenită între plătitor și proprietarul beneficiar în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la ultimă sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 13

CÂȘTIGURI DIN ÎNSTRĂINAREA PROPRIETĂȚILOR

1. Câștigurile, realizate de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, menționate în articolul 6 și situate în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Câștigurile din înstrăinarea proprietăților mobiliare, ce fac parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant sau proprietăților mobiliare ce țin de o bază fixă de care dispune un rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat

Contractant în scopul prestării serviciilor personale independente, inclusiv câștigurile din înstrăinarea unei asemenea reprezentanțe permanente (separat sau cu întreaga întreprindere) sau unei asemenea baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

3. Câștigurile, realizate de către un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea:

a) acțiunilor, a căror valoare, în special, este obținută din proprietățile imobiliare, situate în celălalt Stat, sau

b) unei cote într-o societate sau trust, a cărei valoare, în special, este obținută din proprietățile imobiliare situate în acel celălalt Stat,

pot fi impuse în acel celălalt Stat.

4. Câștigurile din înstrăinarea navelor maritime, fluviale sau aeronavelor, exploatate de către o întreprindere a unui Stat Contractant în trafic internațional sau proprietăților mobiliare, ce țin de exploatarea acestor nave maritime, fluviale sau aeronave, vor fi impuse numai în acest Stat Contractant.

5. Câștigurile din înstrăinarea oricăror proprietăți, altor decât cele specificate în paragrafele 1, 2, 3 și 4, vor fi impuse numai în Statul Contractant, a cărui rezidentă este persoana care înstrăinează.

Articolul 14

SERVICII PERSONALE INDEPENDENTE

1. Venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu serviciile profesionale sau alte activități cu caracter independent, va fi impus numai în acest Stat, cu excepția cazului, dacă acesta are în mod regulat o bază fixă la dispoziția sa în celălalt Stat Contractant în scopul exercitării activităților sale. Dacă acesta dispune de o astfel de bază fixă, venitul poate fi impus în celălalt Stat, dar numai acea parte a lui care este atribuită acestei baze fixe.

2. Termenul “servicii profesionale” include, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și activitățile independente de medici, avocați, ingineri, arhitecți, dentiști, contabili, auditori și consultanți pe probleme fiscale.

Articolul 15

SERVICII PERSONALE DEPENDENTE

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 16, 18 și 19 ale prezentei Convenții, salariile, simbriile și alte remunerații similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată, vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când munca salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant. Dacă munca salariată este exercitată în acest mod, remunerațiile astfel primite de acolo, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Indiferent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată exercitată în celălalt Stat Contractant, vor fi impuse numai în primul Stat menționat, dacă:

a) primitorul este prezent în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în orice perioadă de douăsprezece luni, ce se începe sau se termină în anul fiscal dat, și

b) remunerațiile sînt plătite de către un patron sau în numele unui patron, care nu este rezident al celuilalt Stat, și

c) remunerațiile nu sînt suportate de o reprezentanță permanentă sau o bază fixă pe care patronul o are în celălalt Stat.

3. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite în legătură cu munca salariată exercitată la bordul unei nave maritime, fluviale sau aeronave, exploatate în trafic internațional, pot fi impuse în Statul Contractant, a cărui rezidentă este întreprinderea care exploatează nava maritimă, fluvială sau aeronava.

Articolul 16

ONORARIILE DIRECTORILOR

Onorariile directorilor și alte plăți similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în calitate sa de membru al comitetului de conducere al unei companii, care este rezidentă a celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

Articolul 17

ARTIȘTI ȘI SPORTIVI

1. Indiferent de prevederile articolelor 14 și 15 ale prezentei Convenții, venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant în calitate de artist de estradă, așa cum este un artist de teatru, de cinema, de radio sau televiziune, sau un interpret muzical, sau în calitate de sportiv, din activitățile lui personale, exercitate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Când venitul, în legătură cu activitățile personale, exercitate de un artist de estradă sau un sportiv în această calitate a sa, nu revine artistului de estradă sau sportivului, ci altei persoane, acest venit, indiferent de prevederile articolelor 7, 14 și 15 ale prezentei Convenții, poate fi impus în Statul Contractant în care sînt exercitate activitățile artistului de estradă sau sportivului.

Articolul 18

PENSII

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 19 al prezentei Convenții, pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui Stat Contractant pentru munca salariată exercitată în trecut, vor fi impuse numai în acest Stat.

Articolul 19

SERVICIUL PUBLIC

1. a) Salariile, simbriile și alte remunerații similare, altele decât pensia, plătite de un Stat Contractant sau o subdiviziune politică sau o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat sau subdiviziuni politice, sau autorități locale, vor fi impuse numai în acest Stat.

b) Totuși, asemenea salarii, simbrii și alte remunerații similare, vor fi impuse numai în celălalt Stat Contractant, dacă serviciile sînt prestate în acel Stat și persoana fizică este rezidentă a acelu Stat, care

(i) are cetățenia acelu Stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelu Stat, exclusiv, în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie plătită de sau din fondurile create de un Stat Contractant sau o subdiviziune politică, sau o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat sau subdiviziuni politice, sau autorități locale, va fi impusă numai în acest Stat.

b) Totuși, această pensie va fi impusă în celălalt Stat Contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și are cetățenia acelu Stat.

3. Prevederile articolelor 15, 16, 17 și 18 ale prezentei Convenții se vor aplica salariilor, simbriilor și altor remunerații similare, și pensiilor, pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri exercitată de un Stat Contractant sau o subdiviziune politică, sau o autoritate locală a acestuia.

Articolul 20 STUDENȚI

Plățile, primite de un student sau stagiar care este sau a fost imediat înainte de a vizita un Stat Contractant, rezident al celuilalt Stat Contractant și care este prezent în primul Stat menționat, exclusiv, în scopul instruirii sau pregătirii sale, destinate pentru întreținerea, instruirea și pregătirea sa, nu vor fi impuse în primul Stat menționat, cu condiția, ca asemenea plăți să provină din sursele aflate în afara acestui Stat.

Articolul 21 ALTE VENITURI

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui Stat Contractant, indiferent de sursa lor de proveniență, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei Convenții, vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Totuși, venitul sub formă de câștiguri din jocurile de noroc și loterii, ce provin din celălalt Stat Contractant, pot fi, de asemenea, impuse în acel celălalt Stat.

3. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor, altele decât veniturile din proprietăți imobiliare, astfel cum sînt definite în paragraful 2 al articolului 6 al prezentei Convenții, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea, pentru care sînt plătite veniturile, este efectiv legată de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14 al prezentei Convenții, după caz.

Articolul 22 PROPRIETATEA

1. Proprietatea, reprezentată de proprietăți imobiliare, cum sînt definite în articolul 6, deținută de un rezident al unui Stat Contractant și situată în celălalt Stat Contractant, poate fi impusă în acel celălalt Stat.

2. Proprietatea, reprezentată de proprietăți mobiliare, ce fac parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe accesibilă unui rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant pentru prestarea serviciilor personale independente, poate fi impusă în acel celălalt Stat.

3. Proprietatea unui rezident al unui Stat Contractant, reprezentată de nave maritime, fluviale sau aeronave, exploatate în trafic internațional, sau de proprietăți mobiliare, ce țin de exploatarea acestor nave maritime, fluviale sau aeronave, va fi impusă numai în acest Stat.

4. Toate celelalte elemente de proprietate ale unui rezident al unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat.

Articolul 23 **ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI**

1. În cazul Slovaciei, dubla impunere va fi eliminată în felul următor:

Slovacia, la impozitarea rezidenților săi, poate include în baza impozabilă, asupra căreia se aplica aceste impozite, elementele de venit sau de proprietate, care, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, pot fi, de asemenea, impuse în Moldova, dar va permite deducerea din suma impozitului calculat asupra acestei baze, a sumei egale cu impozitul, plătit în Moldova. Asemenea deducere, totuși, nu va depăși acea parte a impozitului slovac, calculat până la acordarea deducerii, ce se atribuie venitului sau proprietății, care, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, poate fi impusă în Moldova.

2. În cazul Moldovei, dubla impunere va fi eliminată în felul următor:

Când un rezident al Moldovei realizează venit sau deține proprietate, care, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, poate fi impusă în Slovacia, atunci Moldova va permite:

(i) deducerea din impozitul pe venit al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe venit, plătit în Slovacia;

(ii) deducerea din impozitul pe proprietate al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe proprietate, plătit în Slovacia.

Asemenea deducere în nici un caz, totuși, nu va depăși acea parte a impozitului pe venit sau impozitului pe proprietate, calculat până la acordarea deducerii, ce se atribuie venitului sau proprietății, după caz, care poate fi impusă în Slovacia.

3. Când, în conformitate cu orice prevedere a prezentei Convenții, venitul realizat sau proprietatea deținută de un rezident al unui Stat Contractant este scutită de impunere în acest Stat, totuși, asemenea Stat poate, la calcularea sumei impozitului pe venitul sau proprietatea rămasă a acestui rezident, să țină cont de venitul sau proprietatea scutită.

Articolul 24

NEDISCRIMINAREA

1. Persoanele naționale ale unui Stat Contractant nu vor fi supuse în celălalt Stat Contractant nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale aceluși celălalt Stat aflate în aceleași circumstanțe, în special, în privința reședinței.

2. Persoanele fără cetățenie, care sînt rezidente ale unui Stat Contractant, nu vor fi supuse în nici un Stat Contractant nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale Statului respectiv aflate în aceleași circumstanțe, în special, în privința reședinței.

3. Impunerea unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt Stat, decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt Stat, care exercită aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligînd un Stat Contractant să acorde rezidenților celuilalt Stat Contractant orice deduceri, înlesniri și scutiri cu titlu personal pe baza statutului civil sau obligațiilor familiale, în ce privește impunerea, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

4. Cu excepția cazului, cînd se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 6 al articolului 11, sau paragrafului 6 al articolului 12, dobînzile, royalty și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant, vor fi deduse, în scopul determinării profiturilor impozabile ale acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului Stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui Stat Contractant față de un rezident al celuilalt Stat Contractant, vor fi deduse, în scopul determinării proprietății impozabile a acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului Stat menționat.

5. Întreprinderile unui Stat Contractant al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt Stat Contractant, nu vor fi supuse în primul Stat Contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului Stat menționat.

Articolul 25

PROCEDURA AMIABILĂ

1. Când o persoană consideră, că din acțiunile unui sau ale ambelor State Contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impunere care nu este conformitate cu prevederile prezentei Convenții, aceasta poate, indiferent de căile de atac, prevăzute de legislația internă a acestor State, să supună cazul său autorității competente a Statului Contractant a cărui rezidentă ea este sau, dacă cazul său cade sub incidența prevederilor paragrafului 1 al articolului 24, a aceluși Stat Contractant, a cărui persoană națională ea este. Cazul trebuie prezentat în decurs de trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă, că impunerea nu este în conformitate cu prevederile Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația i se pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluție satisfăcătoare, să rezolve cazul de comun acord cu autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant, în scopul evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută de legislația internă a Statelor Contractante.

3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve de comun acord orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei Convenții.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte, formată din ele însele sau din reprezentanții săi, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente.

Articolul 26

SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații, necesare realizării prevederilor prezentei Convenții sau a legislației interne a Statelor Contractante, referitoare la impozitele vizate de Convenție, în măsura, în care impunerea la care se referă nu contravine Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolul 1 al prezentei Convenții. Orice informație primită de un Stat Contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația primită, potrivit prevederilor legislației interne a acestui Stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțele judecătorești și organele administrative), abilitate cu stabilirea sau perceperea, încasarea forțată sau urmărirea judiciară, sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele vizate de Convenție. Asemenea persoane sau autorități vor utiliza informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol, în nici un caz, nu vor fi interpretate ca impunând autorităților competente ale unui Stat Contractant obligația:

a) de a realiza măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative ale acestui sau ale celuilalt Stat Contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi accesibile potrivit legislației sau în procesul administrării obișnuite a acestui sau a celuilalt Stat Contractant;

c) de a furniza informații care ar divulga orice secret de negoț, de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau un proces comercial, sau informații, a căror divulgare ar fi contrară politicii de stat (ordre public).

Articolul 27

MEMBRII MISIUNILOR DIPLOMATICE ȘI POSTURILOR CONSULARE

Nimic în prezenta Convenție nu va afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice și posturilor consulare în virtutea normelor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor acordurilor speciale.

Articolul 28

INTRAREA ÎN VIGOARE

1. Prezenta Convenție va fi ratificată. Instrumentele de ratificare vor fi schimbate cât mai curând posibil.

2. Convenția va intra în vigoare după 60 de zile din data schimbului instrumentelor de ratificare și prevederile sale vor avea efect:

a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la sumele venitului, realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului, în care Convenția a intrat în vigoare;

b) cu referință la celelalte impozite pe venit și impozitele pe proprietate, la impozitele, percepute pentru orice an fiscal, ce se începe la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului, în care Convenția a intrat în vigoare.

Articolul 29

DENUNȚAREA

Prezenta Convenție va rămâne în vigoare până la denunțare de către unul dintre Statele Contractante. Fiecare Stat Contractant poate denunța prezenta Convenție, prin canale diplomatice, înaintând o notă de denunțare scrisă, cu cel puțin șase luni până la finele oricărui an calendaristic, ce urmează după perioada de cinci

ani de la data în care Convenția a intrat în vigoare, atunci Convenția va fi denunțată la 31 decembrie a anului în care a fost remisă nota de denunțare.

În asemenea situație Convenția își va înceta efectul:

a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la sumele venitului realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare;

b) cu referință la celelalte impozite pe venit și impozitele pe proprietate, la impozitele, percepute pentru orice an fiscal ce se începe la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta Convenție.

Întocmit în dublu exemplar la Chișinău la 25 zi a lunii noiembrie 2003, în limbile slovacă, moldovenească și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul oricărei divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Republica Slovacă

Pentru Republica Moldova